

ordning, vil afstanden til nærmeste eksamensskole kunne påregnes reduceret mange steder, men det kan ikke ventes, at spørgsmålet om de heromhandlede befordringsudgifter helt vil tabe sin betydning, særlig ikke i mindre tæt befolkede egne i landdistrikterne, hvor et forholdsvis stort område er nødvendigt for at sikre den fornødne elevtilgang til en eksamensskole.

Undervisningsministeriet må i henhold til det anførte anse det for meget ønskeligt og påkrævet, at der ved en ændring af folkeskolelovens § 50 tilvejebringes hjemmel for, dels at kommunerne med skoledirektionens godkendelse kan og efter skoledirektionens forlangende skal yde tilskud til eller fuldt ud afholde udgifterne ved befordring af de i den enkelte kommune hjemmehørende børn til og fra eksamensskole og undervisning i 8. og 9. hovedskoleklasse uden for den pågældende kommune, dels at skolefondene refunderer kommunerne halvdelen af deres udgifter hertil, og at staten refunderer skolefondene halvdelen af de af dem ydede tilskud til kommunerne.

I en bestemmelse herom bør der efter ministeriets opfattelse ikke gives detaljerede regler om, hvilken afstand der i det mindste skal være mellem vedkommende hjem og vedkommende skole, for at tilskud til eller dækning af befordringsudgifter skal ydes, men afgørelsen heraf bør overlades til skoledirektionerne under hensyntagen til de stedlige forhold m. v., eventuelt på grundlag af nærmere derom af undervisningsministeriet givne retningslinjer. På samme måde bør det overlades til skoledirektionerne at afgøre, om der alene skal ydes vedkommende hjem tilskud til befordringsudgifterne, f. eks. således at tilskuddet dækker udgiften ud over et mindre beløb, som vedkommende hjem selv må udrede, eller om hele befordringsudgiften skal dækkes.

Ligesom de i loven om vederlagsfri undervisning givne bestemmelser om vederlagsfri undervisning og læremidler bør bestemmelsen i øvrigt affattes således, at den omhandlede godtgørelse omfatter elever i de

af staten og kommunerne drevne højere almenskoler og i ikke-eksamensklasser for elever, der er ude over den undervisningspligtige alder. Bestemmelsen bør desuden omfatte befordringsudgifter til og fra private eksamensskoler i tilfælde, hvor der mellem hjemstedskommunen og vedkommende skole er truffet aftale om optagelse i skolen af børn fra den pågældende kommune, således at kommunen helt eller delvis afholder udgiften til skolepenge.

For så vidt angår elever, der forbereder sig til studentereksamen i gymnasieskolernes gymnasieklasser eller på anerkendte kursus til studentereksamen, er der i det for folkettinget den 12. februar 1958 fremsatte forslag til lov om ændring af lov om ungdommens uddannelsesfonds forvaltning og virksomhed stillet forslag om indføjelser i nævnte lov af en bestemmelse, hvorefter der af ungdommens uddannelsesfonds stipendiemidler anvendes 500 000 kr. årlig som tilskud til rejse- (og desuden også opholds-) udgifter for den pågældende gruppe af elever. Ved affattelsen af den nedenfor foreslåede bestemmelse har man derfor set bort fra denne gruppe af elever.

Under henvisning til foranstående skal jeg derfor anmode det ærede folketingsudvalg om ved 2. behandling i folkettinget af forslaget til lov om ændringer af lov om folkeskolen at ville fremsætte følgende ændringsforslag:

Til lovens § 50, stk. 2, føjes følgende:

„Kommuner uden eksamensskole eller 8. og 9. hovedskoleklasse kan med direktions godkendelse og skal efter skoledirektionens forlangende yde tilskud til eller fuldt ud afholde udgifterne ved befordring af de i vedkommende kommune hjemmehørende børn til og fra realklasser, henholdsvis 8. og 9. hovedskoleklasser, uden for kommunen. Skolefonden tilskylder halvdelen af disse udgifter, og staten refunderer skolefonden halvdelen af de af den ydede tilskud til kommunerne.“

Nærværende skrivelse fremsendes i 25 eksemplarer.

Jørgen Jørgensen.

/ J. Munk-Hansen,  
fg. eksp.